

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja:

Za celo leto predplačan 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za jeden mesec 1 gl. 40 kr.

V administraciji prejemati velja:

Za celo leto 12 gl., za pol leta 6 gl., za četrt leta 3 gl., za jeden mesec 1 gl.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oglasila (inserate) vsprejema upravništvo in ekspedicijska v „Katoli. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, ne frankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenš nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 51.

V Ljubljani, v ponedeljek 2. marca 1896.

Letnik XXIV.

Visokošolci.

(Govor posl. Pfeifferja v drž. zboru dne 25. febr.)

Vedno v širše kroge prodira prepričanje, da je boj za obstanek od leta do leta težavnejši, in vedno močnejša je želja po sredstvih in potih za skromni obstanek v tem boju. Zato naj bi tudi državna uprava resno mislila na to, da olajša ta boj, kolikor je v njeni moči; v ta namen naj bi primerno predrugačila sedanji način izpitov na visokih šolah in polletno izplačevanje ustanov. (Dobro!)

Dasi žalostna izkušnja od leta do leta sili na to, vendar se ne store resni koraki do boljših razmer. Stariši in vsi, katerih se tiče, tožijo vedno, da velik odstotek dijakov pozno ali celo ne doseže namena, ker so roki za izpite predolgi. (Tako je!)

Učna prostost je sicer v teoriji lepa stvar, in ne tajim, da je učna prostost profesorjev donesla lepih sadov in povzdignila vednost; toda drugEGA mnenja sem glede učne prostosti dijakov.

Dijak vidi izpite v daljavi, ki pa je tako velika, da se marsikateri dijak ne boji izpitov, odlašajo resno učenje ter živi v „dolce far niente“ ali se peča z drugimi stvarmi. (Prav dobro!) Gotovo je bilo preje v tem oziru bolje, ker je dijak od semestra do semestra ali vsaj od leta do leta z izpiti dokazal svojo marljivost.

Mnogi dijaki živijo daleč od svojih roditeljev ali skrbnikov, in tudi če so doma, stariši ne morejo uspešno nadzorovati učenje svojih sinov vsled nezadostnega strokovnega znanja, ali pa jih sinovi varajo z izpiti v tujini. (Tako je!)

Tako se zgubi mnogo dijakov, ker se ne morejo naučiti za izpite v zadnjih mesecih. To pa bi se lahko zgodilo, ko bi dijak smel narediti izpite vsaj od leta do leta.

V tem oziru večkrat trpé revnejši in nadarjeni dijaki na visokih šolah, ki živijo v veliki bedi ter si iščejo postranskih zaslužkov; pa tudi imovitejši se tolažijo, da bodo zmagali stvarino v zadnjih mesecih, pa se na svojo in svojih ljudi škodo večkrat prevarajo. (Tako je!)

Prepričan sem, da bi ne trpela veljava visokih šol in tudi ne vednostni napredek, ko bi dijaki delali izpite vsak semester ali vsaj vsako leto. Tako bi velike žrtve starišev za sinove ne ostale brez sadu in tudi dijaki bi bili hvaležni onim, ki so jim olajšali dosego namena. Upam, da bi se tudi profesorji temu ne upirali, četudi bi zgubili več časa z večjimi izpiti. Dnij za izpite bi profesorji ne izgubili toliko, da bi vsled tega trpelo vednostno delovanje; zadoščenje pa bi imeli v tem, da bi se od leta do leta manjšal odstotek zgubljenih dijakov. Profesorji bi bili v ožji dotiki z dijaki ter imeli priliko, bolje presoditi pravo znanje dijakov; dijaki pa bi se bolje pripravljali in ne zidali na slepo srečo, kakor v loteriji.

Znano je, da večkrat propadejo najboljši dijaki zaradi podrobnih vprašanj, dočim slabše dijaki srečno priveslajo svojo ladijo skozi vihar izpitov v zavetje aprobacije.

Zato je v interesu starišev in sinov, vednostnega delovanja in praktične uporabe v državni službi, če dijaki vsaj vsako leto delajo izpite. Potem ne bode tolika razlika med številom dijakov, ki pridejo na vis. šole, in onih, ki jih dovrše, in tudi bi ne bilo toliko pomanjkanje izprašanih juristov, potrjenih filozofov in medicincev. Vsega tega bi ne bilo, ko bi dijaki delali izpite v krajših obdobjih.

Dalje se ustanove izplačujejo v polletnih obrokih. To za sedanji čas ni več primerno, naravnost nepraktično in škodljivo. Marsikateri dijak dobi v roke

večjo svoto denarja, s katerim ne zna gospodariti in si ga razdeliti na pol leta. Nekaj časa dobro živi, potem pa strada in si izposojuje. Oboje ovira učenje, podpira lahkomišelnost ter škodi razvoju trdnega značaja, ki je prva podlaga za življenje. (Prav res!) Mnogi dijak z ustanovo pozno pride do namena, ker je imel jedenkrat preveč, drugikrat zopet nič denarja. Temu bi se odpomoglo, ko bi dijaki dobivali ustanove v mesečnih obrokih. V prejšnjih časih dijaki niso iskali hrane po gostilnah, temveč so jo imeli pogojeno za celo leto v zasebnih hišah in penzionatih. To je sedaj v navadi le še za dijake v srednjih šolah. Visokošolci pa tudi v zasebnih hišah plačujejo na mesec, ker gospodarji sami plačujejo ob mesecu.

Mesečni obrok je sploh v gospodarskem življenju načelo, pravilo in navada. Primerno je torej, da se tudi ustanove izplačujejo ob mesecih, vsaj večje; manjše bi se izplačevale na pol leta. Posebnih težav bi ne bilo.

Naučna uprava bode sama uvidela to korist in upeljala to navado. Zato nasvetujem in vis. zbornici priporočam naslednjo resolucijo:

„Naučna uprava se pozivlje, naj poskrbi, da se večje ustanove dijakom na visokih šolah od prihodnjega leta več ne izplačujejo na pol leta, temveč redno v mesečnih obrokih.“

To pa naj velja za ustanove na visokih šolah, ne pa na srednjih, ker tukaj navadno stariši ali skrbniki potegnejo ustanove in na mesec plačujejo za dijake. Druga resolucija se glasi:

„C. kr. vlada naj bi za vsako vseučilišče ob letu objavila:

1. Koliko rednih slušateljev je bilo na vsaki fakulteti vpisanih v zimskem in letnem semestru, in

LISTEK

Dozdevna ljubezen.

Roman. — Spisal knez M. N. Volkonskij.

(Dalje.)

VIII.

Naslednji dan, ko so se vrnili iz Favorite, prebila je Taša vse jutro doma. Trudna radi vožnje, vzela je grofica kopelj, potem takoj legla in zaspala na divanu.

Taša je sedela pri mizi v sosednji sobi in pisala domov, poslušala umerjeno, dremljivo, jedva slišno materino dihanje, in često, raztreseno, zamišljeno pogledovala skozi okno na debeli, z dežjem zmočeni pesek v vrtiči in na blesteče, mokro zelenje.

Na mizi pred njo je ležalo očetovo pismo, katero je ravnokar prečitala, da bi odgovorila na-nje. Ko je pa napisala prve besede, zamislila se je, priložila pero k ustnicam in sedela, nepremično gledaje skozi okno. Ze nekočkrat je hotela začeti to pismo, v katerem je hotela povedati očetu o Bahteminu, no, kar vedela ni, s čem bi začela. Jedva so se jej slagale v mislih fraze za pismo, začela je vspominjati vse podrobnosti včerajšnjega sprehoda — in kakor živ se je javljal pred njo Bahtemin, h kateremu je čutila sedaj nepremagljivo pomilovanje in

jenjala je pisati, raztrgala začetno pismo in začela pisati znova.

A mahoma je potrkal nekdo na dveri. Taša je pogledala na spečo grofico šla tihih korakov k vходу in odprla dveri.

„Pismo gospoda“, dejal je rudeči pismonoša z veselimi, rujavo-rudečimi očmi, podavaje pismo in spoštljivo drže kapo v roki.

Taša mu je pokazala z znamenjem, da ne bi govoril glasno, vzela pismo in zaprla dveri.

Pismo je bilo od ženina.

Pretrgala je naglo zavitnico in sijaje v tihej radosti, stojé sredi sobe jela čitati. „Mili moj,“ je naglo pošepetala. Solnce, ki se vse jutro ni pokazalo, pogledalo je ta trenutek hipoma skozi svetlo-sivo nebo in jelo vedno gorkeje razsvetljevati mokro, bliščeče zelenje vrtiča in mili pesek.

Taša je sedla k mizici in jela čitati znova pre-jeto pismo, a sedaj je napolnila njeno srce taka radost, taka ljubav, da ni mogla sedeti na mestu, treba jej je bilo prostora, vzduha. Odprla je okno.

„Bože, kako lepo!“ ... ponavljala je. „Kako lepo, mili moj!“ ...

In prečitavši še jedenkrat ženino pismo, polno ljubavne navdušenosti, zasmejala se je mahoma radostno.

„Taša ... kaj je pa?“ vprašala je izbudivši se grofica.

„Nič, mamica!“ ... odgovorila je Taša, vsta-

vaje s podoknika. „Pismo sem prišla od (nazvala je ženina) ... Mama, on piše, da se stvar z V., saj veš, vidno urejuje in da se pripelje morda sem k nam“, govorila je ona živahno, z blistečimi očmi nežnosti in sreče, šla k divanu, na katerem je ležala mati, in spustila se jej je h kolenom.

Grofica se je nasmešnila, stegnila roko in popravila hčeri vitico las, ki so jej izstopili. Taša je prišla roko in poljubila jo.

„Mama, tu je pismo!“ dejala je ona, podavaje grofici pismo. „Prečitaj ... samo govoriti ni treba ... prosim, mama!“

Laskaje se in proseč je pogledala na grofico in skrila svoje srečno in zmešano obličje v podzglavje, na katerem je ležala mati.

„Nu, dobro, dobro ... a od Andrejčka ni pisma?“ vprašala je grofica.

„Ne,“ odgovorila je Taša, vzdiguje glavo od podzglavja in poljubuje mater. „Toda on piše o njem,“ pristavila je in skrila znova obličje.

„Lasi ti je treba popraviti,“ dela je grofica, nekoliko pomolčavši. „Glej, kako so se razmršili.“

„To je od vetra, sedela sem pri oknu. Takoj jih popravim.“

Ustala je s kolen, poljubila še jedenkrat mater in šla v drugo sobo k zrcalu. V tem trenutku je dospelo do nje šumenje obrnjenega listka pisma, katero je čitala grofica in Taša je zatajila dihanje ter se ozrla.

(Dalje sledi.)

2. koliko dijakov je na vsaki fakulteti v zimskem in letnem semestru dovršilo zadnje državne izpite ali zadnje rigorose, in sicer tako, da se boče razvidelo, koliko časa je pri posameznikih preteklo med prvim in zadnjim izpitom.“

Prosim, da blagohotno vsprejmete te želje v korist učeče se mladine. (Dobro! Dobro!)

Zumberško vprašanje.

Iz Zagreba, 27. februarija.

Resolucija kranjskega zbora, da se Zumberk zedini z deželno Kranjsko, razburila je naše opozicijske liste v velikej meri. Posebno „Obzor“ piše v tej zadevi malo preveč ostro, ali po našem mnenju brez potrebe. Ko bi se bili v redakcijah hrvatskih opozicijskih listov pomnjivo prečitali vsi govori slovenskih poslancev v tej zadevi, a ne samo onega poslanca Tavčarja, sodili bi gotovo mirneje. Ni poslanec Klun niti njegovi privrženci niso stavili predloga o zedinjenju Zumberka iz kakšnega antagonizma proti Hrvatom, marveč iz prepričanja, da branijo pravično stvar na korist svoji domovini. Zakaj ne bi smeli imeti slovenski poslanci svojega prepričanja v tej zadevi v onej meri, kakor ga imajo Hrvati.

Poslanec Klun je dokazoval po virih pripadnost Zumberka h Kranjski, a da so protivno dokazovali hrvatski zgodovinarji tudi po virih, vse to je poznato, pa mislimo, da je pristojno, o takih izjavah mirno in trezno razpravljati in nikogar sumničati radi tega. Da Slovenci ne mislijo na nobene prepire s Hrvati, je najboljši dokaz ona izjava, da radi prepustit ozemlje žumberško Hrvatim, ali da se jim vsaj deloma povrnejo oni ogromni troški, ki jih je imela Kranjska za vzdrževanje hrvatske krajine. Kot zalog za povrnitev onega dela teh troškov naj bi bile šume na žumberških gorah. Čudno piše „Obzor“ v tej zadevi, da je namreč Kranjska zgubila vsako pravico na to povrnitev po patentu od 7. maja 1850, po katerem je odstranjen feudalni odnošaj po celem kraju, tedaj tudi po Zumberku, in da po postavi od 8. junija 1872, po kateri je ta del krajine prešel pod civilno upravo, a da se v tej postavi niti ne omenjajo zahteve Kranjske za povrnitev troškov za trdnjavo Karlovsko in trdnjave na Primorju, nego da so pravi uživalci teh šum postali Zumberčani.

„Obzor“ imenuje to ravnanje Ogerske in vojaške oblasti jasno sankcijo pravic. Mi po naših krščanskih nazorih držimo tako ravnanje za krivično. Kranjska dežela je imela pravico na to povrnitev, pa se je morala v omenjenih postavah na to ozirati. Zatorej imajo slovenski poslanci popolnoma prav, da zahtevajo povrnitev omenjenih troškov. „Obzor“ pa vprašamo, kdo vživa te šume? Kdo je huje pisal proti Mačarom ravno gledé krajinskih šum nego omenjeni list, Slovencem bi pa rad oponesel, da se borimo radi njih, da jih mi uživamo. Kaj ne bi bilo bolje, da dobé Slovenci vsaj jeden del onega denarja, ki so ga žrtvovali v najhujših časih za hrvatsko krajino, mesto da ga trošijo Mačari v poznate svoje svrhe. Streznite se pa recite, če nimajo Slovenci prav, nočem trditi o zahtevi na Zumberk, pač pa v povrnitev nekdanjih troškov.

Tudi ni nič sumnjivega, kakor misli omenjeni časopis, da je poslanec Klun ravno v letošnjem zasedanju podnesel svoj predlog o Zumberku. Tudi za reševanje takih vprašanj morajo najti državniki in poslanci časa, a ne samo za razgovor o novej finančialnej nagodbi. To nič ne škodi, da pride to vprašanje ravno zdaj na dnevni red, ko se dogovarjajo poslanci jedne in druge državne polovice o prinosih državnih. Naj se zve očitno, kaj zahteva jedna in druga stranka. Žumberško vprašanje je stara zadeva, pa je že čas, da se enkrat reši. Če se bo čakalo na hrvatski sabor, potem to vprašanje ne pride tako hitro na dnevni red, ker današnja večina niti ne misli na reševanje takih vprašanj, če ravno je to jedna važnejših njegovih nalog, kajti Zumberk še dandanes ni zastopan v hrvatskem saboru, če tudi se upravlja po hrvatskih oblastih. Če tudi so si stranke gledé finančialne nagodbe do zdaj hudo navskriž, vendar ni nemogoče, da se slednjič sporazumijo. Pa bi se moglo morda tudi gledé Zumberka nekaj odločiti v teh dogovorih. Z molčanjem se ne doseže nič, a Hrvati bodo morda Slovencem še hvaležni, da so spravili to zadevo na dnevni red. Slovenci bodo zahtevali svoje, kar jim gre po pravici, a Hrvati naj bodo prepričani, da jim od slovenske strani ne more pretiti nobena nevarnost.

Politični pregled.

V Ljubljani, 2. marca.

Hrvatsko-slovenski klub se je sešel pretečeno soboto k volitvi klubovega načelnika namesto umrlega dr. Klaića. Dalmatinski poslanci so predlagali za to mesto posl. dr. Ferjančiča, ki je pa v sporazumljenju z ostalimi slovenskimi poslanci odklonil to ponudbo ter predlagal Klaićevim naslednikom predsednika dalmatinskega deželnega zbora dr. Bulata, kar se je tudi vsprejelo. Konečno se je sklenilo, naznaniti novi katoliški ljudski stranki, da želi hrvatsko-slovenski klub gojiti nasproti nji jednake prijateljske razmere, kakor nasproti konservativnemu klubu.

Ogerska poslanska zbornica je izvolila pretečeno soboto deset članov v kvotno deputacijo, in sicer poslance: Falk, Hegedüs, Josipović, Lang, Matleković, Szell, Tisza, Wekerle, grof Apponyi in Horanszky. Razun dveh ali treh poslancev so torej vsi strastni zagovorniki ogerskih interesov, katerim je vse jedno, ali se dovolijo avstrijski polovici kake ugodnosti ali ne. Ker so tudi že objavljeni zastopniki magnatske zbornice po večini odločni zagovorniki mažarskih kapitalistov, bode avstrijski kvotni deputaciji zelo težavno, ali bolje rečeno nemogoče izposlovati kakih znatnih izprememb obstoječe pogodbe mej Avstrijo in Ogersko.

V **Rusiji** vznemirja nekatere reakcionarne kroge poslednje dni izdano povelje generala Kostande, vrhovnega poveljnika v moskovskem vojnem okraju. Omenjeni general namreč strogo prepoveduje vsako nečloveško ravnanje z vojaki in pozivlja častnike, naj dobrohotno ravnaajo s svojimi podložniki. Kakor znano, je general Kostanda prvi ruski general, ki prepoveduje in javno graja žalostne razmere v ruski armadi. Nekateri starokopitni ruski listi, mej njimi „Grazdanin“ in peterburška „Vjedemosti“, vsled tega ostro napadajo Kostando in zatrjujejo, da rušijo jednaka povelja jedino le disciplino v armadi. Nasproti takim trditvam se mora izjavljati, da se ruska in sploh vse evropske vojne uprave zelo motijo, ako menijo, da je disciplina v armadi le tedaj mogoča, ako se z vojaki postopa nečloveški, kajti dokazano je, da je prava disciplina odvisna le od dobrohotnega in človeškega ravnanja z vojaki.

Na **Kreti** se od dne do dne bolj razširja revolucijski plamen mej ondotnimi prebivalci. Skoro sleheri dan prihajajo poročila o napadih in pobojih mej kristijani in Mohamedani. Nekateri krogi trdijo, da se ti nemiri pojavljajo v tolikem obsegu radi tega, ker turška vlada premalo skrbi za vzdrževanje javnega reda. Trdi se, da ne dobivajo nastavljeni orožniki že dalje časa nikakega plačila, kakor se to godi tudi z drugimi državnimi funkcionarji. Vsled tega se baje ti ne brigajo za nobeno stvar in so deloma odšli v inozemlje. Mesto njih pa prihajajo na otok revolucijski agenti, ki neprestano hujskajo že itak nezadovoljno in razburjeno prebivalstvo. Deloma so morda resnične te trditve, toda glavnega vzroka splošni nezadovoljnosti je iskati drugje. Kristijani zahtevajo enakih pravic za se in za svojece, kakor jih vživajo mohamedanski prebivalci, in ker se jim te kratijo, je naravno, da postajajo ti od dne do dne glasnejši. Turški uradniki jim celo tega ne dovoljujejo, kar jim je priznано po sicer jako piškavi postavi. Posebno nečloveško pa se ravna z ondotnimi grškimi naselniki in umljivo je, da grška vlada poskuša vplivati na pomirjenje vsled lastnih interesov.

General Baldissera je imenovan vrhovnim poveljnikom v Eritreji. Kakor smo nedavno poročali, sta kandidovala za to mesto poleg imenovanega še vojvoda Aosta in general Pelloux, vendar smo pa že takrat povdarjali, da ima več upanja prvi kandidat, ker je že v letu 1888. opravljal službo gubernerja v Masavi, in so mu toraj dobro znane ondotne razmere. Baldissera se nahaja že na potu. Na bojnem polju bode imel zbranih z došlimi novimi četami 42.125 mož in 106 čopov; vendar pa ni upanja, da bi mogel organizovati vse čete pred koncem tega meseca. Takoj po dovršeni organizaciji namerava Baldissera izvršiti odločilen napad na Abesince in toraj pred nastopom deževnega vremena rešiti težko nalogo. Kakor se vidi, dela novoimenovani poveljnik načrte brez oštirja in ne pomisli, da se tudi v uasprotnem taboru kujejo morda še ugodnejši načrti. Kralj Menelik je dal zasesti vse važneje postojanke in zapreti vsa važnejša pota tako, da Italijani ne morejo napasti posamnih čet, da ne bi imeli v svoji armadi še mnogo večjih izgub. — Ge-

neral Baldissera; ki si je pridobil svoje prve vojaške vednosti na vojaški akademiji v Dunajskem Novem Mestu in je do l. 1866 služil v avstrijski armadi ter se imenovalo leto kot stotnik odlikoval v bitki pri Kustoci, vživa splošno zaupanje italijanskega prebivalstva, ki pričakuje od njega povoljne rešitve težavnega afriškega vprašanja.

Španija in ameriške zvezne države. Zadnji sklep ameriškega senata gledé neodvisnosti otoka Kube je zelo razburil španske duhove. Madridski dnevnik „Liberal“ poskuša dokazati, da je storil senat veliko krivico, ker simpatizuje z vstaši, ki niso po njegovem mnenju nič drugega, nego sami roparji. Dalje omenjeni dnevnik ne more razumeti, kako si predrzne senat zahtevati, naj Cleveland posreduje radi pripoznanja neodvisnosti Kube. „Zoper take napade,“ zaključuje „Liberal“, „se bode Španija borila z vso odločnostjo in življenjsko močjo.“ Jednakega mnenja so tudi ostali španski listi. „Imperial“ celo pozivlja vlado, naj strogo opaža vsa nasprotna gibanja in se pripravlja na vsako eventualnost. Kakor iz tega razvidno, Španija ne vidi rada, da se kdo vmešuje v njeno popolno brezplodno in nepotrebno postopanje, ki provzročuje jedino le ogromne vojne troške in izmzgava domačo zemljo. Nasprotno pa bodo vztrajale zvezne države na tem potu. Pomenljiv je v tem oziru govor senatorja Shermana, ki ob jednom zahteva, naj se dela na zjedinenje Kube z Mehiko. „Prišel je trenutek“, pravi govornik, „nepopisnih zločinskih napadov od strani Španjcev, ki so odzvali človekoljubnega maršala Camposa in imenovali na njegovo mesto krvoželjnega Weylerja. Ako ostane poslednji še nadalje na tem mestu, bodo zvezne države napele vse sile, da preženo z otoka španske barbarce.“ Te besede so značilne za ameriško politiko.

Trgovska in obrtniška zbornica.

Zbornični predsednik otvori dne 28. februarija sejo, pripomni, da so odsotni gospodje zbornični svetniki opravičili svojo odsotnost in imenuje overovateljska zapisnika današnje seje zbornična svetnika Franca Hrena in Karola Luckmana.

I. Zapisnik zadnje seje se odobri.

II. Zbornični predsednik naznani, da je došlo na zbornico nastopno pisanje Nj. prevzvišenosti g. c. kr. železniškega ministra Emil vitez Guttenberga: Od Nj. c. in kr. Apostolskega Veličanstva po Najvišjem lastnoročnem pismu z dne 17. jan. t. l. železniškim ministrom imenovan, prevzel sem z današnjim dnevom najmilostneje mi izročeno službo. Usotam se o tem čestito zbornico obveščati in jo zagotavljam, da bom v svoji službi vedno največjo pozornost obračal na važne gospodarske interese, katere imajo na prometnem polju varovati trgovske in obrtniške zbornice. Ob jednom se naadam, da me bo pri tem poslu uspešno podpirala čestita zbornica.

Zbornica vzame to obvestilo z odobravanjem na znanje in bo z največjo radovoljnostjo zmerom pripravljena na njo stavljenim zahtevam po svojih najboljših močeh ustreči.

Nadalje zbornica vzame na znanje, da je vis. c. kr. trgovsko ministerstvo z ukazom z dne 16. januarja 1896, št. 843, odobrilo zbornični proračun za l. 1896.

Zbornični predsednik naznani nastopni ukaz Nj. Prevzvišenosti gosp. železniškega ministra: Reševaje ulogo z dne 29. oktobra 1895, št. 1762, s katero je čestita zbornica priporočilno predložila prošnjo več občin za uvedbo lokalnega vlaka mej Ljubljano in Trstom, se zbornici naznanja, da južna železnica z ozirom na zelo neugodni čas odhoda in dohoda v Trst (ob 4. uri zjutraj, oziroma ob 1. uri ponoči) uvedbi lokalnega vlaka mej Ljubljano in Trstom na ta način, kakor predlagajo interesentje, ne more pripisovati vrednosti. Pripravljena pa je južna železnica uvesti s 1. majem 1896 po jeden nov vlak mej Ljubljano in St. Petrom. Jeden teh vlakov bo odhajal iz St. Petra ob kakih 6:30 zjutraj in ob kakih 8:50 uri dopoldne prihajal v Ljubljano, nasprotni vlak pa bo odhajal iz Ljubljane ob kakih 7:30 zvečer in prihajal v St. Peter ob kakih 10. zvečer. Zidnje imenovani vlak dobi pri tem v St. Petru še zvezo z osobnim vlakom št. 808 (St. Peter-Reka), s čimur se pridobi nova in ugodna zveza v razmerju Ljubljana-Reka, ker je prihod v Reko ob 12. uri 25 m. ponoči.

Ker se je železniškemu ministerstvu od poklicane strani naznanilo, da se bo s to privolitvijo južne železnice željam interesentov večinoma ustreglo,

se ministerstvo za zdaj ne bo več s to zadevo bavilo. — Zbornica vzame to naznanilo z odobravanjem na znanje.

Naknadno se odobre nastopna poročila:

a) V smislu zakona z dne 26. decembra 1893, je zbornica o podelitvi dopustil za zidarski, tesarski in kamnoseški obrt poročala na c. kr. okr. glavarstva. Na okrajno glavarstvo v Ljubljani: da je Antonu Krvini iz Bevk podeliti dopustilo za zidarski obrt za občino vrhniško, Janezu Potrebuješiu iz Lesnega Brda dopustilo za kamnoseški obrt za politiški okraj ljubljanske okelice, Janezu Benkotu iz Daljne Vasi dopustilo za tesarski obrt za občino Studenec, Rudnik in Smarje. V jednom slučaju zbornica ni mogla priporočati prošnje za podelitev zidarskega dopustila, ker prositelj ni izkazal najmanj s 4 letno uporabo pri zidarskem obrtu pridobljene praktične sposobnosti. — Na okr. glavarstvo v Postojini se je v jednom slučaju poročalo, da zbornica podelitve dopustila za zidarski obrt ne more priporočati, ker se prositelj ni izkazal, da si je z najmanj 4 letno uporabo pri zidarskem obrtu kot pomočnik ali polir pridobil praktično sposobnost in da se zbornica z ozirom na določila zakona z dne 26. decembra 1893, drž. zak. št. 193, ne more pridružiti mnenju, da se more v štiriletno praktično uporabo šteti tudi učna doba. Prošnjo Janeza Sorča iz Slavine za zidarsko dopustilo za občino Slavina, istotako prošnjo Andreja Zejna iz Budanj za dopustilo za zidarski obrt za sodnijski okraj vipavski je zbornica priporočala. — C. kr. okr. glavarstvu v Litiji se je poročalo, da naj se podeli Andreju Zajcu zidarsko dopustilo za polit. okraj litijski. — C. kr. okrajnemu glavarstvu v Novem Mestu se je poročalo, da naj se Mih. Gimpelju iz Toplice podeli zidarsko dopustilo za polit. okraj novomeški in Francu Škrabutu iz Družinske Vasi tesarsko dopustilo za sodnijski okraj novomeški. — V poročilih na c. kr. okrajno glavarstvo v Kamniku se je zbornica izrekla, da naj se zidarjevi vdovi Ani Iskra podeli dopustilo, da sme po namestniku Jožef Erjavšekiu vršiti zidarski obrt v polit. okraju kamniškem in da naj se Janezu Urhu iz Zg. Tuhinja podeli zidarsko dopustilo za polit. okraj kamniški. V jednom slučaju se zbornica ni mogla izreči za podelitev zidarskega dopustila, ker prositelj ni izkazal najmanj s 4 letno uporabo pri zidarskem obrtu pridobljene praktične sposobnosti.

b) V smislu zakona z dne 16. januarja 1895, drž. zak. št. 26, podani poročili glede zaprosenih razprodaj Ignacija Zargija in F. M. Schmitta sta se vzeli na znanje.

c) Prošnja M. M. za dovolitev, da bi smela domač kruh peči, se je priporočala, ker domač kruh na deželi navadno ženske peko.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 2. marca.

(Občni zbor katol. političnega društva) v Ljubljani se ni vršil včeraj, ampak je preložen do po Veliki noči, ker je želeli, da se ga udeležé tudi državni poslanci, ki so pa bili za včeraj zadržani, vzlasti predsednik društva, poslanec Klun, ki je bil zaradi odseka za volilno preosnovo in zaradi proračunske razprave o ljudskem šolstvu, ki se danes vrši, nujno zadržan udeležiti se shoda.

(Slovensko gledališče.) Tretja predstava Gounodovega „Fausta“ vršila se je pred skoro razprodanim gledališčem. Vtiski so bili isti, kot pri prejšnjih dneh. Občinstvo, mej njimi mnogo naših narodnih nasprotnikov, ni štedilo s pohvalo. Gosp. Purkrabek je bil malo preveč hripav; naj bi si bolj varoval svoj glas. — Jutri prvokrat Shakespearov „Othello“.

(S Šenturške gore) 29. febr.: Ko so na naši gori že bujno razcvetali se spomladni jegelci (Primula acaulis), beli in zeleni teloh ali kurice (Helleborus altifolius Hayne et viridis); potem jeternik (Anemone Hepatica = Hepatica triloba), plučnica (Fulmonaria officinalis) in detkini rigeleci (Bellis perennis) se nam je minule dni nasulo snega toliko, da ga bomo imeli še po Veliki noči, ako ga ne bodo prej raztopile južne kapljice. Čudno, da so tiči čutili to jim neugodno vreme. Dočim so druga leta ob tem času že veselo popevali ščinkovci, cikovti, tašce, škr-

janci, se letos, dasi smo imeli prav prijetne, skoro spomladne dni, razven kosa nobeden prej imenovanih še ni oglasil, a tudi njemu je sedaj kljun zamrznil.

(Porotne obravnave.) Pri sobotni obravnavi so sedeli na zatožni klopi bratje Mihael, Jožef in Alojzij Breznik iz Brezovice v brdskem sodnem okraju. Franc Pavlič, posestnik v Brezovici, je izročil svoje posestvo svoji sestri Mariji ter si izgovoril dosmrtni „kot“ ali odškodnino za to v znesku 1335 gl. Sestra Marija Breznik in njeni prej imenovani trije sinovi so z mnogovrstnim nečloveškim ravnanjem prisilili nadležnega jim Pavliča, da je sklenil ostaviti izgovorjeni mu „kot“ ter vsled tega zahtevati gori imenovano svoto s pristojbinami do 29. septembra 1895 vred. Ker Breznikova družina ni imela na razpolago tolike svote, sklenili so imenovani sinovi rešiti se iz te zadrege ter umoriti starega strijca. V to svrho je izvalil Alojzij Breznik Pavliča dne 29. sept. l. l. v bližnjo gostilno ter ga tam dobro napojil, ob jednom pa naročil svojim bratoma, naj ga pričakujeta na stezi, ki vodi domov. Ko je zvečer istega dne prihajal vinjeni Pavlič proti domu, napadla sta ga Mihael in Jožef z ročicami, ter ga tako tolkla po glavi, da je obležal na mestu mrtev. Alojzij Breznik je stal nekoliko oddaljen in stražil. Porotniki so pripoznali vse tri obtožence krivim ter obsodili Mihaela in Alojzija k smrti na vislicah, 16-letnega Jožefa pa na osemletno težko ječo s temnico in trdim ležiščem na obletnico zločinstva.

(Na tukajšni babični šoli) so se vršile zadnji petek skušnje v slovenskem jeziku. Kot predsednik preskuševalne komisije je fungiral vladni svetnik dr. Keesbacher. Od 12 kandidatij, izmej katerih je 1 iz Štajerskega, so dovršile 3 prav dobro, 7 dobro in 1 povoljno; ostala je morala skušnjo ponoviti.

(Novo gasilno društvo) se snuje v Dolskem, politični okraj Kamnik.

* * *

(Iz Kanala) poročajo, da je pri „Škalabonu“ padel od žganja pijan hlapec v potok in zmrznil. Nesrečno žganje.

(V postu o pustu.) Iz Gorice se nam poroča: Pustnjaški se je mnogo trudil, da bi bilo osemljenih mnogo Goričanov na pust, razpisal tri darila najokusnejše opravljenim, a ni jih mogel prisoditi izven zadnjega 25 butelj. Zanimanje za pustno norenje pojema.

(Na Ajševici.) Goriško, sta zgoreli 22. pr. mes. dve hiši; jeden gospodar je bil zavarovan, drugi ne. Škoda je velika.

(„Corriere di Gorizia“) je objavil iz peresa „dr. Veritas“ dva lažnjiva, skrajno žaleča članka. V prvem prav krivično maha po deželnem glavarju grofu Francu Coroniniju, v drugem obrekuje prevzvišenega nadvladiko in goriške slovenske duhovnike. V kratkem kaj več.

Društva.

(Včerajšnji ljudski shod v kazini) z dnevnim redom „Badenijeva volilna preosnova“ je pokazal, da so si jedine tudi še tako nasprotné stranke, kadar se gre za skupne velevažne koristi. Shoda se je vdeležilo mnogo socijalnih demokratov, mej temi tudi nekaj iz Zagerja, ter lepo krdelece krščanskih socijalistov. Pri volitvi predsedstva so po zvijači zmagali socijalni demokratje, ki so s svojim glasnim pritrdjevanjem prepili glasove krščanskih socijalistov. Kot govorniki so nastopili Brozovič, Gostinčar in neki „sodrug“ iz Beljaka, ki je v nemškem jeziku obširneje pojasnil to, kar je predgovornik povedal v slovenskem jeziku. Govori so bili strogo stvarni. Temeljito se je dokazovalo, da delavstvo v Avstriji nikakor ne more biti zadovoljno z novo volilno predlogo, ker je vseskozi pomankljiva in krivična. Le v dveh točkah se krščanski socijalisti ne morejo strinjati z zahtevami socijalne demokracije. Ta zahteva namreč volilno pravo za vse državljane, ki so spolnili 21. leto, za moške in ženske, mej tem ko krščanska socijalna stranka iz tehničnih razlogov ne more pritrdjevati omenjenim zahtevam in zahteva občno, direktno in jednako volilno pravo le za moške državljane, ki so spolnili 24. leto. Stavljena resolucija se je vsprejela soglasno; to pa le za to, ker se v nji niso izražale zgoraj navedene socijalno demokratske zahteve. Dve uri trajajoči shod se je, kakor razvidno, vršil v splošno zadovoljnost. Vendar se je pa pri tem shodu pokazalo nekaj, kar so krščanski socijalisti vedno povdarjali, nasprotno pa strastno pobijali njihovi nasprotniki. Pokazalo se je namreč,

da so pristaši socijalistov vedno pripravljeni na vprizarjanje nemira. Njihovi redniki provzročujejo s svojim pomirjevanjem večji nemir, kakor vsi drugi nasprotni zborovalci. Včeraj pri nekem mladem „sodrugu“ zasledeni samokres pa je tudi pokazal, da je pripravljena socijalna demokracija, ki vedno trdi, da se le od njene strani skrbi za red, in da so zadnji škandal v kazini vprizarili krščanski socijalisti, na največje zločinstvo. To si bodo njeni nasprotniki dobro zapomnili in ob priliki znali tudi porabiti.

(Občni zbor katoliške družbe za Kranjsko) je bil dne 27. t. m. ob 7. uri zvečer v družbinem domu na Turjaškem trgu šte. 1. P. n. gospod predsednik, prošt dr. Anton Jarc, je obširno poročal o družbinem delovanju v letu 1895. Omenjal je zlasti potresa, katerega posledke čuti tudi katoliška družba, ker bo mogla podreti polovico svoje hiše ter jo zopet pozidati, kar bo prizadejalo veliko stroškov ter bo društvo pripravilo še v večje dolgove. Hiša sicer ni tolikanj poškodovana, da bi se morala proti Ljubljani do tal podreti, toda mesto hoče razširiti ulico in družbi bo treba precej sveta odstopiti. Obravnave z magistratom so se že pričele, toda končane niso, ker še ni prišlo do sporazumljenja gledé odkupnine za prostor. Nalog novega odbora bo tedaj, da te obravnave pospeši in da kakor hitro mogoče prične z zidanjem, katero bode stalo nad 25.000 gl. Družba je sicer dobila za hišo 2000 gl. državne podpore in 12.000 gl. brezobrestnega posojila, toda ker bodo troški tako visoki, prosi že sedaj podpore pri svojih prijateljih. — Udov je štela družba v preteklem letu 679, na novo jih je pristopilo 31. — Za celo Kranjsko je to število res majhno. Naj bi tedaj posebno letos čč. gg. duhovniki prav pridno priporočali katoliško družbo ter ji tako pridobili nekih podpornikov, katerih bode tako zelo potrebovala. — Preč. gospod prelat dr. Ant. Cebašek se je gospodu predsedniku in stavbinskemu odseku s toplimi besedami zahvalil za požrtvovalno delovanje. — Blagajnikovo poročilo nam izkazuje, da je družba morala vzeti pri vzajemno-podpornem društvu 3000 gl. posojila, da je mogla po hiši toliko podreti, nasproti pa tudi zavarovati, kakor je zahtevala komisija. Od tega posojila pa se je zopet vrnilo 2000 gl. z državno podporo. — Plačal se je tudi upnik, ki je imel na hiši 3000 gl. Godstotnega posojila. Troški za podiranje obokov in razne varnostne naprave so stale 1796 gl. 92 kr. — Za časopise in knjige se je izdalo 81 gl. 56 kr. Tiskovni in bukvovezni troški za zadnje „Drobtinice“ še 157 gl. 55 kr. — Za prodane državne zaveznice in kupone se je dobilo 842 gl. 98 kr. — Blagajnični ostanek z dne 31. decembra 1895 je znašal 621 gl. 28 kr. — V odbor so bili voljeni p. n. gg.: Dr. Ant. Jarc, dr. And. Čebašek, Franc Barborič, Ivan Dogan, Ant. Egger, Rud. Endlicher, dr. Ivan Janežič, msgr. Luka Jeran, And. Kalan, And. Karlin, dr. Ivan Krek, dr. Ign. Žitnik, Karol Lahajner, dr. Fr. Lampe, Alf. Ledenig, Mat. Mrak, Ivan Oblak, Jos. Pichler, Karol Pollak, Fr. Povše, kanonik Ivan Rozman, Jos. Siška, Anton Zupančič. — Novi odbor ima dne 3. marca ob pol 7. uri zvečer prvo sejo, v kateri se bodo volili predsednik, dva podpredsednika, tajnika, blagajnik ter razni odseki. Ker bode tudi razgovor gledé zidanja, se vabijo p. n. gospodje odborniki, da pridejo polnoštevilno.

(Mestna hranilnica ljubljanska.) Meseca februarja 1896 uložilo je v mestno hranilnico ljubljansko 702 stranki 237.675 gl. 03 kr., 422 strank pa vzdignilo 156.464 gl. 19 kr.

(Katoliško delavsko društvo za Prevalje in okolico) je imelo v nedeljo dne 23. februarja svoj prvi letni občni zbor, pri katerem se je poročalo o društvenem delovanju. Kot govornik je nastopil g. Podgorec.

(Katoliško-politično in gospod. društvo za Slovence na Koroškem) je imelo minolo nedeljo dne 23. februarja shod v Crni. Govorilo se je o obravnavah deželnega zbora in o občinskih zadevah z ozirom na bližnje občinske volitve dne 27. februarja. Za te volitve delali so grofa Turna gozdarji in uradniki z najhujšim in najkrutejšim pritiskom, da bi terorizirali kmete.

(Vabilo k občnemu zboru) ormoške ženske podružnice družbe sv. Cirila in Metoda, ki bode v nedeljo dne 8. sušca 1896, ob 3. uri popoldne v ormoški čitalnici. — Dnevni red: A. 1. Pozdrav predsednice. 2. Poročilo tajnice o društvenem delovanju v preteklem letu. 3. Poročilo denarničanke. 4. Volitev treh pregledalk računov. 5. Volitev načelnistva. 6. Volitev zastopnice za veliko skupščino. 7. Sprejem novih udov in vplačevanje društenine. 8. Predlogi. B. Po občnem zboru se bode na družbin korist, in sicer ob 6. uri zvečer, predstavljala igra: „Županova Micika“. C. Po igri petje, deklamacija in prosta zabava. — Vstopnina k igri za osebo: sedež 40 kr., stojišče 20 kr. — Predplačila se hvaležno sprejmejo. — K mnogobrojni udeležbi vabi odbor.

Najbolje priporočena
za preskrbljenje vsah
v kurznem listu
raznamovanih
menic in vrednostij

Menjalnica bančnega zavoda

Schelhammer & Schattera

Wien,

I. Bezirk,

Stefansplatz
Nr. 11, Parterre.

Telegrami.

Karvin, 2. marca. Štrajk se nadaljuje. Zastopniki posamnih podjetij odklanjajo razun sedaj navadnih predjemov, vsako koncesijo in pogajanje z rudarji. Vojaška uprava je odredila jeden batalijon vojakov za vzdržavanje reda.

Sredeo, 2. marca. Pri dopolnilni volitvi v sobranje je izvoljen kandidat Cankov.

Monakovo, 2. marca. Poslanska zbornica je dovolila v zadnji seji kredit v znesku 240.000 mark za napravo telefonske zveze mej Frankobrodom in Dunajem.

Madrid, 2. marca. Iz Barcelone se brzojavno poroča: Tukajšni krogi so vprizorili včeraj popoldne velik nemir radi sklepa ameriškega senata. Velike množice občinstva so obkolele tukajšni ameriški konzulat ter hotele prodreti v notranje. Orožnikom se je konečno posrečilo razpršiti demonstrante.

Pomirljivo

eliz razkrajajoče in izvrstnega okusa so antikataralične pastile lekarja Piccolija v Ljubljani (Dunajska cesta)

katere učinkujejo proti hripavosti in olajšujejo kašelj. — Cena škatljci 25 kr., 10 škatljci gld. 2.—. 124 (5-3) 4

Umrli so:

27. februvarija. Marija Vehovc, gostija, 56 let, Sv. Petra cesta 54, srčna vodenica.

29. februvarija. Neža Ullmann, posestnica, 73 let, Lingarjeve ulice 3, plućnica. — Ivan Klemenčič, mizarški pomočnik, 19^{1/2} leta, Sv. Petra cesta 24, jetika. — Ana Koder, delavčeva hči, 7 mesecev, Karolinska zemlja 17, jetika.

Tujci.

29. februvarija.

Pri **Stonu**: Fitz, Vogl, Kaiser, Stern, Herz, Zug z Dunaja. — Topfer iz Linca. — Krümer iz Monakovega. — Bleicher iz Budimpešte. — Klein iz Oseka. — Krenner iz Kranja. — Effenberger iz Sežane. — Binter, Dereani iz Kamnika.

Pri **Maliču**: Weis, Löwenthal, Spitz, Gombrieh, Dorner, Schwenda z Dunaja. — Laurič iz Trsta. — Stampetta iz Vidna. — Schönauder iz Grada. — Bernad's iz Pordenone. — Sajovic iz Kranja. — Gulič iz Sežane.

Pri **Lloydu**: Königsberg z Dunaja. — Šorl iz Osojnice.

Pri **Južnem kolodvoru**: Golješek iz Gorice.

Pri **bavarskem dvoru**: Melz iz Kočevja. — Ebner iz Greifenburga. — Rosa iz Roncore.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm.
29	9. zvečer	732.2	+1.3	sr. vzh.	jasno	
1	7. zjutraj	733.6	0.0	sl. svzh.	megla	0.0
	2. popol.	733.1	+4.3	sr. jvzh.	poloblačno	
1	9. zvečer	732.4	+1.1	sl. vzh.	oblačno	
2	7. zjutraj	729.5	+1.0	sl. svzh.	megla	0.0
	2. popol.	727.8	+7.0	sr. jvzh.	oblačno	

Srednja temperatura 29. febr. in 1. marca +1.2° in 1.8° ozi. za 0.1° in 0.4° nad normalom.

Prijatelji slovenske akad. mladine, naročite se na

„ZORO“

ki je glasilo slov. katol. akadem. dijaštva.

Cena: Za nedijake 80 kr., za dijakke 50 kr.

Upravnik: Pavel Marija Valjavec, stud. iur., Dunaj, V., Matzleinsdorferstrasse 76, III, 31.

Tržne cene v Ljubljani

dné 29. februvarija.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, m. st.	7 80	Špeh povojen, kgr.	66
Rež,	7 20	Surovo maslo,	82
Ječmen,	6 40	Jajce, jedno	2
Oves,	6 80	Mleko, liter	10
Ajda,	7 50	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	6 50	Telečje	64
Koruz,	5 70	Svinjsko	60
Krompir,	2 60	Kostrunovo	40
Leča, hktl.	12	Piščanec	65
Grah,	10	Golob	20
Fizol,	12	Seno, 100 kgr.	2 32
Maslo, kgr.	94	Slama, 100	2 50
Mast,	70	Drva trda, 4 kub.m.	6 50
Špeh svež,	64	„ mehka, 4	4 80

165 1-1

Vsem sorodnikom, prijateljem in znancem javljamo tužno vest, da je Bogu Vsegamogočnemu dopadlo našo preljubljeno hčerko, oziroma sestro

Verico

sinoči ob 1/7. uri zvečer, po kratki bolezni, v nežni starosti 6 mesecev k Sebi v raj poklicati.

Pogreb bo de v torek, dné 3. t. m., ob 4. uri popoldne.

V Ljubljani, dné 2. marca 1896.

Andre in Minka Druškovič,

stariši.

Rejči,
brat.

Marica,
sestrica.

Zahvala.

164 1-1

Vsem prijateljem, sorodnikom in duh. sobratom, ki so se v tako obilnem številu ndeležili pogreba moje pokojne sestre

Helene,

izrazili svoje sočutje usno in pismeno, darovali lepe vence, posebno pa še prečast. g. dež. poslancu Janezu Ažmanu, ki je vodil pogreb, se pristožno zahvaljujem in prosim, da bi se je tudi še v prihodnje v molitvi spominjali.

Na Jesenicah, dné 2. marca 1896.

Janez Keršič,
župnik.

Sarg-ovo

priznано neobhodno potrebno sredstvo za čiščenje zob je

mnogo **milijonkrat**

preizkušen in potrjen, zobozdravilstveno priporočan kot najboljšé sredstvo za ohranitev zdravih in lepih zob.

Dobiva se povsodi. 710 30-13

Dunajska borza.

Dné 1. marca.

Skupni državni dolg v notah	101 gld. 10 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 „ 05 „
Avstrijska zlata renta 4%	122 „ 10 „
Avstrijska kronska renta 4%, 200 kron	101 „ 35 „
Ogerska zlata renta 4%	122 „ — „
Ogerska kronska renta 4%, 200 kron	99 „ 05 „
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	988 „ — „
Kreditne delnice, 160 gld.	377 „ 50 „
London vista	120 „ 75 „
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	59 „ 02 1/2 „
20 mark	11 „ 79 „
20 frankov (napoleonador)	9 „ 57 1/2 „
Italijanski bankovci	42 „ 75 „
C. kr. cekini	5 „ 66 „

Dné 29. februvarija.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	151 gld. 50 kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	158 „ — „
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	193 „ 25 „
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99 „ 10 „
Tisne srečke 4%, 100 gld.	142 „ 80 „
Dunavske vravnave srečke 5%	128 „ — „
Dunavsko vranavno posojilo l. 1878	107 „ — „
Posojilo goriškega mesta	112 „ — „
4% kranjsko deželno posojilo	98 „ 35 „
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99 „ 25 „
Prioritetne obveznice državne železnice	223 „ — „
„ južne železnice 3%	167 „ 65 „
„ južne železnice 5%	130 „ 40 „
„ dolenskih železnice 4%	99 „ 50 „

Kreditne srečke, 100 gld.	198 gld. — kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	136 „ — „
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	18 „ 40 „
Rudolfove srečke, 10 gld.	23 „ 75 „
Salmove srečke, 40 gld.	68 „ — „
St. Genois srečke, 40 gld.	72 „ 50 „
Waldsteinove srečke, 20 gld.	54 „ — „
Ljubljanske srečke	22 „ — „
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	173 „ — „
Akcije Ferdinandove sev. železn., 1000 gl. st. v.	3480 „ — „
Akcije tržaškega Lloyda, 500 gld.	452 „ — „
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	98 „ 50 „
Dunajskih lokal. železnice delniška družba	63 „ — „
Montanska družba avstr. plan.	85 „ 05 „
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	166 „ — „
Papirnih rubljev 100	125 „ 25 „

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Kavarovanje za zgube pri šrebanjih, pri izžrebanju najmanjšega dobitka. Kalantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“

Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvarih, potem o kursnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za doseg kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnice.